

A C A D E M I A R O M Â N Ă

Comitetul Român de Istoria și Filosofia Științei și Tehnicii

– Divizia de Istoria Științei –

STUDII ȘI COMUNICĂRI/DIS

Vol. XVIII/2025

MEGA

STUDII ȘI COMUNICĂRI / DIS

Vol. XVIII / 2025

STUDII ȘI COMUNICĂRI/DIS

– publicație fondată de acad. Gleb Drăgan –

REDACȚIA:

Director: Acad. Dumitru MURARIU

Redactor-șef: Acad. Mihail-Viorel BĂDESCU

Redactor-șef adjunct: Dr. Tiberiu TĂNASE

Secretar de redacție: C.Ș. Mirela-Adriana ANGHELACHE

Colegiul de redacție: Viorela-Valentina DIMA, Edith-Mihaela DOBRESCU, Emilian M. DOBRESCU, Dan GÎJU, Emil HEDEȘIU, Marian MOȘNEAGU, Alba-Iulia-Catrinel POPESCU, Nicolae ROTAR, Narcis ZĂRNESCU.

Responsabilitatea asupra conținutului materialelor revine autorilor

Adresa redacției:

Calea Victoriei, nr. 125, camera 31, sectorul 1 București, cod 010071

Adresa web: <http://www.studii.crifst.ro>

Administrator pagină web: Nicolae Sfetcu

ACADEMIA ROMÂNĂ
Comitetul Român de Istoria și Filosofia Științei și Tehnicii
– Divizia de Istoria Științei –

STUDII ȘI COMUNICĂRI / DIS

Vol. XVIII / 2025

MEGA
Cluj-Napoca, 2025

Revista este inclusă în baza de date internațională CEEOL

Revista este inclusă în baza de date internațională ICI
Journals Master List și are ICV 2024: 39,17

© Autorii, 2025

Responsabilitatea conținutului, interpretărilor și părerilor
exprimate în paginile revistei revine exclusiv autorilor.

ISSN 1844 – 9220
ISSN-L 1844 – 9220

Editura MEGA
Cluj-Napoca
e-mail: mega@edituramega.ro
www.edituramega.ro

CUPRINS

ANIVERSĂRI

George M. CROITORU

130 de ani de la nașterea profesorului Dimitrie A. Stan, un real exemplu de
distincție și profesionalism13

Magda STAVINSCHI

Victor Anestin – un Flammarion al românilor.....25

STUDII SI COMUNICĂRI

Andreea Florina RADU

Evoluția paradigmelor științifice și impactul lor tehnologic: de la Newton la
inteligenta artificială.....51

George M. CROITORU

Aspecte istorice și tehnice privind perioada de început a introducerii
betonului precomprimat în România.....75

Ioan Gheorghe RAȚIU, Elena HELEREA

O privire istorică, științifică și tehnică asupra dezvoltării radiolocației și
radarului în România.....91

Lucian Ștefan COZMA, Daniela Georgiana GOLEA

Studiu asupra întrebuințării armamentelor de foc de către armata moșilor
în perioada 1848–1849.....121

EVOCĂRI

Filofteia REPEZ

Activitatea profesorului Dragomir Hurmuzescu reflectată în ziarele vremii.....145

Licuța T. CRISTEA, George M. CROITORU

Un document inedit din activitatea primului laborator de chimie din cadrul
Școlii naționale de poduri și șosele din București, elaborat de Alfons
Oscar Saligny.....159

PERSONALITĂȚI

Dumitru CURCĂ

De la apicultorul Florin R. Begnescu (1880–1949) la bunicul său, preotul
ardelean Nicolae Gh. Begnescu (1824–1873).....179

Niculina MERCEANU

Mari gânditori români. Dimitrie Gusti, creatorul sociologiei românești..... 223

Mirela-Adriana ANGHELACHE

Ștefan Hepites, deschizător de drum în seismologie și geomagnetism.....233

VARIA

Alin M. OLĂRESCU

Limbajul tehnico-administrativ al textelor vechi: Studiu de caz moșia
Stroești – Argeș la 525 de ani de la prima atestare documentară scrisă.....247

Costel CIOANCĂ

Considerații despre imaginarul tehnic prezent în basmul fantastic românesc....273

SEMNAL EDITORIAL, RECENZII

George M. CROITORU

Nicolae Șt. Noica: Istoria clădirii Operei Române din București.....291

Florin Cristian GHEORGHE

Valentin-Stelian Bădescu: O istorie alternativă a Botenilor Muscelului 299

CONTENTS

ANNIVERSARIES

George M. CROITORU 130 years since the birth of professor Dimitrie A. Stan, a genuine example of distinction and professionalism	13
Magda STAVINSCHI Victor Anestin – A Flammarion of Romanians.....	25

STUDIES AND COMMUNICATIONS

Andreea Florina RADU The evolution of scientific paradigms and their technological impact: From Newton to Artificial Intelligence.....	51
George M. CROITORU Historical and technical aspects regarding the beginning period of the introduction of prestressed concrete in Romania.....	75
Ioan Gheorghe RAȚIU, Elena HELEREA A historical, scientific, and technical perspective on the development of radiolocation and radar in Romania.....	91
Lucian Ștefan COZMA, Daniela Georgiana GOLEA Study on the use of firearms by the Wallachian army during the period 1848-1849.....	121

RECOLLECTIONS

Filofteia REPEZ The activity of professor Dragomir Hurmuzescu reflected in the newspapers of the time.....	145
--	-----

Licuța T. CRISTEA, George M. CROITORU

A new document from the activity of the first chemistry laboratory of the
National School of bridges and Roads in Bucharest, written by Alfons
Oscar Saligny.....159

PERSONALITĂȚI

Dumitru CURCĂ

From beekeeper Florin R. Begnescu (1880–1949) to his grandfather, the
Transylvanian priest Nicolae Gh. Begnescu (1824–1873).....179

Niculina MERCEANU

Great Romanian thinkers. Dimitrie Gusti, the creator of Romanian sociology....223

Mirela-Adriana ANGHELACHE

Ștefan Hepites, trailblazer in seismology and geomagnetism..... 233

VARIA

Alin M. OLĂRESCU

The technical and administrative language of old texts: A case study of the
Stroești–Argeș estate, 525 years after its first written documentary
attestation.....247

Costel CIOANCĂ

Considerations on the technical imagery present in Romanian fantastic
fairytales.....273

EDITORIAL SIGNAL, REVIEWS

George M. CROITORU

Nicolae Șt. Noica: History of the Romanian Opera building from Bucharest291

Florin Cristian GHEORGHE

Valentin-Stelian Bădescu: An alternative history of the
Botenilor Muscelului299

STUDII ȘI COMUNICĂRI/DIS – PUBLICAȚIE FONDATĂ DE ACAD. GLEB DRĂGAN –

CONSILIUL ȘTIINȚIFIC

Acad. Dorel BANABIC, președinte al Secției de Științe Tehnice a Academiei Române.

Acad. Gheorghe BENGĂ, membru al Comitetului Român de Istoria și Filosofia Științei și Tehnicii al Academiei Române.

Alexandru Ș. BOLOGA, dr. în biologie, președinte al Filialei CRIFST – Constanța.

Șerban DRAGOMIRESCU, prof., membru al Diviziei de Istoria Științei a CRIFST al Academiei Române.

Ștefan IANCU, prof. univ. dr. ing., membru fondator/titular al Academiei Oamenilor de Știință din România, consilier de proprietate industrială, membru al Diviziei de Istoria Tehnicii a CRIFST al Academiei Române.

Gheorghe MOHAN, dr. în biologie, prof. univ. la Universitatea de Vest „Vasile Goldiș” din Arad, membru al Diviziei de Istoria Științei a CRIFST al Academiei Române.

Gheorghe MUSTĂȚĂ, prof. univ. dr., membru al Diviziei de Istoria Științei a CRIFST al Academiei Române.

Alba-Iulia-Catrinel POPESCU, conf. univ. dr., vicepreședinte al Diviziei de Istoria Științei a CRIFST al Academiei Române.

Magdalena STAVINSCHI, dr., membru al Diviziei de Istoria Științei a CRIFST al Academiei Române.

Mihail ZAHARIADE, prof. univ. dr., cercetător științific I la Institutul Național de Arheologie „Vasile Pârvan” al Academiei Române.

NICOLAE ȘT. NOICA: ISTORIA CLĂDIRII OPEREI ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

George M. CROITORU¹
george.croitoru70@gmail.com

ABSTRACT: The work *History of the Romanian Opera Building from Bucharest* presents one of the representative art institution buildings of the Romanian capital, built in the first part of the post-war period. Well-documented information are presented regarding the design and execution of the building, the general conformation, the details of the artistic solution of the interior spaces and volumes, but also extensive new information regarding its designers and builders. It is an important contribution to the research and presentation of some historically, artistically and technically representative buildings of Bucharest, currently, classified as historical architectural monuments.

KEYWORDS: Bucharest, opera, representative building, art institution.

Autorul volumului, domnul Nicolae Șt. Noica, este de formație profesională inginer constructor (absolvent în anul 1969 al Facultății de Construcții Civile, Industriale și Agricole din cadrul Institutului de Construcții din București) și în prezent este unul dintre cei mai importanți specialiști în domeniul istoriei tehnicii construcțiilor din România. Este membru titular al Diviziei de Istoria Tehnicii din cadrul Comitetului Român de Istoria și Filosofia Științei și Tehnicii (CRIFST), Academia Română și a fost vicepreședinte al acestei divizii, de la înființarea sa, în anul 1992, până în anul 2018. Activitatea sa profesională este vastă și include, printre altele, activitate de proiectare în domeniul construcțiilor, în perioada 1969–1978 și activitate didactică la nivel universitar, din anul 1972. A îndeplinit importante funcții de conducere în domeniul construcțiilor, precum, inspector-șef la Inspectoratul de Stat în Construcții, în perioada 1990–1995 și ministru al Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului

¹ Doctor inginer, membru titular al Diviziei de Istoria Tehnicii (DIS)/ Comitetul Român de Istoria și Filosofia Științei și Tehnicii (CRIFST), Academia Română.

(MLPAT), în perioada 1996–2000. Complementar, a desfășurat și o bogată activitate de cercetare în domeniul istoriei tehnicii construcțiilor românești, materializată prin publicarea a 26 de volume și a 73 de articole. Din 27 septembrie 2019 este membru de onoare al Academiei Române și în prezent, îndeplinește cu multă dăruire și un profesionalism demn de admirație, funcția de Director al Bibliotecii Academiei Române.

Volumul analizat este cel mai recent dintr-o serie de volume elaborate de domnul Nicolae Șt. Noica, acestea având ca subiect mari personalități, edificii și momente reprezentative din istoria construcțiilor românești, iar în acest sens putem aminti următoarele titluri: *Emil Prager – un model* (2004), *Banca Națională a României și personalități din istoria construcțiilor* (2006), *Lucrări publice din vremea lui Carol I. Acte de fundare și medalii comemorative* (2008), *Palatul Patriarhiei. Personalități și semnificații din istoria construcțiilor sale* (2008), *Școala Națională de Poduri și Șosele: 125 de ani* (2010), *Liviu Ciulley: un reper* (2008), *Catedrala Mântuirii Neamului: istoria unui ideal* (2011), *Ministerul Lucrărilor Publice: 150 de ani* (2012), *Palatul Academiei de Înalte Studii Comerciale și Industriale și personalități din lumea constructorilor* (2014), *Domeniul Coroanei, instituția model a lui Carol I după 30 de ani* (2014), *Lucrări publice în vremea Regelui Ferdinand* (2015), *Palatul Universității din București și personalități din lumea constructorilor* (2015), *Ateneul Român și constructorii săi* (2016).

Actuala clădire a Operei Române din București, proiectată de arhitectul Octav Doicescu (1902–1981), a fost inaugurată la 29 iulie 1953, an în care capitala României a fost gazdă a două importante manifestări internaționale, respectiv al treilea Congres Mondial al Tineretului (25–30 iulie 1953) și al patrulea Festival Mondial al Tineretului și Studenților (2–14 august 1953). Denumirea inițială a instituției a fost *Teatrul de Operă și Balet al Republicii Populare Române*, iar inaugurarea oficială a avut loc la 9 ianuarie 1954, cu spectacolul „Dama de pică”, creație a marelui compozitor rus Piotr Ilici Ceaikovski.

Fațada principală a clădirii Operei Române din București, ce a suferit modificări comparativ cu soluția arhitecturală inițială, cuprinde un portic cu 3 arcade având dimensiuni monumentale și trei uși de acces, care permit intrarea publicului în holul vast desfășurat pe două nivele de înălțime. Din holul fastuos se pătrunde în sala de spectacole, ce are o formă în plan specifică, respectiv aceea de potcoavă. Scena pe care au loc reprezentațiile artistice are dimensiuni semnificative, respectiv 24,00 m lățime, 20,00 m

adâncime și 30,00 m înălțime. Numeroase opere de artă plastică înfrumusețază fațada principală, iar altele sunt expuse în vecinătatea imediată a clădirii: arcadele monumentale ale fațadei principale sunt decorate cu statuile a patru muze, iar în fața clădirii sunt amplasate statuile compozitorilor români George Enescu (remarcabilă creație artistică a sculptorului Ion Jalea) și Gheorghe Stephănescu, fondatorul Operei Române.

Foto – Coperta cărții: Nicolae Șt. Noica, *Istoria clădirii Operei Române din București*, Editura Vremea, București, 2023, 216 pag., ISBN: 978-606-081-179-4.

Volumul *Istoria clădirii Operei Române din București* elaborată de domnul Nicolae Șt. Noica, a cărei lansare oficială a avut loc în toamna anului 2023, cu ocazia celei de-a 70-a aniversări a acestui edificiu emblematic al capitalei țării, este prefătată de academicianul Mugur Isarescu, membru titular al Academiei Române și Guvernator al Băncii Naționale a României, de Mihai Busuioc, președintele Curții de Conturi a României și de Daniel Jinga, directorul general al Operei Naționale București. Lucrarea este bine structurată, informația este bogată, fiind prezentată cititorului

într-un mod facil și inspirat, conferind acestuia o lectură plăcută. Cuprinde patru capitole ce poartă titluri sugestive, respectiv *Argument*, *Peregrinări ale Operei Române în diverse așezăminte*, *Un local pentru Opera Română și Personalități din lumea construcțiilor*.

În primul capitol (*Argument*), autorul ilustrează o interesantă prezentare a tradiției culturale, moștenită de timpuriu, în cadrul familiei, în domeniul audiției muzicii de operă, analizează și prezintă, pe larg, contextul social și politic al epocii în care noile autorități de la București s-au implicat în demararea proiectului edificării acestui obiectiv reprezentativ.

Cel de-al doilea capitol al volumului (*Peregrinări ale Operei Române în diverse așezăminte*), prezintă o istorie a Operei, ca teatru liric la români, începând, încă de la primul contact cu acest nou gen muzical (în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea), evidențiază momentul istoric în care a apărut ideea înființării unei Opere Naționale (după anul 1859), cadrul legislativ ce a permis organizarea primei secții de operă în cadrul Teatrului Național din București (Legea pentru organizarea Teatrului Național din anul 1877) și cel prin care Opera Națională a devenit instituție de stat (Legea Operelor Române din anul 1921).

De asemenea, în cadrul acestui capitol, sunt prezentate edificiile în care s-au desfășurat reprezentațiile de operă la București, începând cu clădirea Teatrului Lyric (din 16 februarie 1909), ce era amplasată pe strada Walter Mărăcineanu, în spatele Parcului Cișmigiu, clădire în prezent dispărută și continuând cu clădirea Teatrului Regina Maria (din decembrie 1940), în urma distrugerii clădirii Teatrului Lyric în timpul cutremurului devastator din noaptea de 9 spre 10 noiembrie 1940. Până la finalul celui de-al doilea război mondial (1945), începând cu anul 1941, stagiunile Operei Române s-au desfășurat în spații, atât ale Teatrului Regina Maria, cât și ale Teatrului Național din București (până la distrugerea completă a acestui important edificiu cultural, reprezentativ al capitalei țării, în urma puternicului bombardament aerian german din noaptea de 24 spre 25 august 1944).

Cel de-al treilea capitol (*Un local pentru Opera Română*), care este cel mai consistent din punct de vedere al bogăției informației, prezintă preocupări ale autorităților și elitelor politice și culturale din diverse perioade istorice, orientate în direcția identificării unei soluții viabile pentru construcția unui local propriu al Operei Române.

Din punct de vedere cronologic, se remarcă inițiativa din anul 1939 a

Regelui Carol al II-lea (1930–1940), cunoscut ca un meloman pasionat, în identificarea unui amplasament favorabil pentru clădirea Operei Române. În același an, în numărul 4/1939 al revistei *Arhitectura*, a fost publicată o propunere de proiect pentru construirea unui palat al Operei Române, elaborat de arhitectul Florica E. Dimitriu, absolventă în anul 1924 a École Nationale des Beaux-Arts din Paris, adeptă a folosirii stilului clasic epurat, foarte apreciat de Regele Carol al II-lea și promovat intens prin construcțiile publice relevante construite în epocă.

Amplasamentul propus era în Piața Senatului, la capătul Căii Victoriei, pe un teren având o formă în plan aproape pătrată (88,00 m × 90,00 m). Deoarece terenul avea o suprafață semnificativ redusă, raportat la importanța obiectivului construit, s-a adoptat dezvoltarea pe înălțime a acestuia. Palatul Operei Române era prevăzut a avea 5 părți principale: partea spectatorilor (pentru public și Curtea regală), partea destinată artiștilor, partea destinată direcției artistice și partea tehnică. Sala de spectacol, proiectată pentru 2.000 de persoane, cuprindea un parter în amfiteatru pentru 1.000 de spectatori, cu două balcoane, galerii pentru circulație ce conectează spațiile interioare, galerii etajate la diferite nivele, ce corespund cu nivelele respective ale sălii. Foaierul mare, cu sala pașilor pierduți, era rezolvat pe trei nivele de înălțime. Foarte interesantă era rezolvarea părții destinate Curții regale, care avea o intrare proprie, directă și izolată la Loja regală laterală. Erau prevăzute două loji regale, dintre care loja centrală monumentală se evidenția în raport cu avant-scena.

Proiectul elaborat în anul 1939 de arhitectul Florica E. Dimitriu a rămas neconcretizat, în principal datorită amplasamentului necorespunzător, respectiv un teren cu o suprafață semnificativ redusă pentru un asemenea obiectiv major și care, prin amplasarea sa pe malul Dâmboviței, ar fi condus la lucrări costisitoare din punct de vedere tehnic pentru îmbunătățirea rezistenței acestuia și de rezolvare a dificultăților introduse de nivelul ridicat al pânzei de apă freatică.

Schimbările politice produse în România după cel de-al doilea război mondial au generat condițiile demarării unor noi încercări de a se rezolva problema edificării unui local propriu al Operei Române.

Astfel, sunt prezentate informații privind concursul de proiecte pentru clădirea Operei Române realizat în anul 1947, plănuită a se construi, la acel moment, pe terenul cuprins în perimetrul str. Batiștei, str. Nicolae Filipescu, str. Vasile Boerescu, bulevardul Carol I, piața și

bulevardul Ion C. Brătianu. Dintre proiectele ce au participat la concursul menționat sunt prezentate cele elaborate de arhitecții Duiliu Marcu și Ion Giurgea, însă, tot efortul autorităților și arhitecților participanți la concurs a rămas nematerializat. Într-un final, după emiterea Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 1221 din 18 noiembrie 1950 pentru construirea unui local de teatru muzical, Institutul de Proiectare a Construcțiilor din București va alcătui un grup de specialiști în vederea elaborării proiectului pentru clădirea *Teatrului de Operă și Balet al Republicii Populare Române* din București, plănuind să se construiască pe bulevardul Mihail Kogălniceanu nr. 70–72, fiind delimitat la nord de calea Plevnei, la est de str. Vasile Pârvan, la sud de Splaiul Independenței și la vest de str. Știrbei Vodă.

Colectivul de proiectare l-a avut drept coordonator pe profesorul arhitect Octav Doicescu și a inclus, printre alții, pe arhitecții Dimitrie Nicolae Cucu, Dan Slavici și Paraschiva Iubu, inginerii de rezistență Garabet Aznavorian, A. Fighel, G. Savulian, M. Barbaiani, M. Crețu, G. Ursu, inginerii de instalații H. Hornstein, W. Issel și Anghel Stavrescu.

Autorul a realizat o prezentare complexă a clădirii, în primul rând, din punct de vedere al organizării de ansamblu, respectiv dispunere în plan în formă de „Y” stilizat rectangular și alcătuire din 5 corpuri dezvoltate simetric față de axul longitudinal, apoi a descris corpurile componente, reprezentativ fiind corpul principal al clădirii, ce are regimul de înălțime S+P+2E+pod parțial, cu zone de etaj intermediar și dimensiunile în plan (41,00 m ... 56,00 m) × 88,00 m. Un consistent material informativ se referă la analiza structurii de rezistență (cu referiri la fundațiile și izolațiile higro-fuge, elementele de rezistență orizontale și verticale ale suprastructurii precum și planșee). Sunt prezentate informații referitoare la modul de conformare a unor elemente structurale dar și unele considerente privind analiza procedeeilor și tehnologiilor de execuție folosite. A fost analizată compoziția plasticii fațadelor, însă, o atenție sporită a fost acordată sălii de spectacole și zonei turnului scenei, pentru care au fost analizate, atât specificul concepției structurale dar și, în mod special, arhitectura acestora. Elocvent este întreg materialul fotografic prezentat în cadrul acestui capitol, respectiv un număr de 190 de imagini fotografice, foarte inspirat selecționate, care, ele însele, conferă o prezentare sugestivă a concepției estetice, atât a elementelor plasticii fațadelor, cât și, în mod special, ale rafinatele spații interioare. De asemenea, a fost realizată și o amplă descriere

a tipurilor de instalații folosite în cadrul acestui obiectiv complex, precum și o prezentare sugestivă a unor date și informații tehnice specifice.

Inaugurarea clădirii s-a realizat la 29 iulie 1953 iar inaugurarea oficială, ca *Teatru de Operă și Balet al Republicii Populare Române* (denumire inițială), a avut loc la 9 ianuarie 1954, cu spectacolul „Dama de pică”, creație a marelui compozitor rus Piotr Ilci Ceaikovski. Finalul acestui capitol prezintă informații privind reflectarea în presa epocii a execuției și momentului inaugurării acestui important obiectiv cultural.

Ultimul capitol al volumului (*Personalități din lumea construcțiilor*) prezintă informații cu caracter biografic ale unora dintre specialiștii care au contribuit la proiectarea și execuția clădirii Operei Române. Sunt prezentate informații ample și bine documentate privind biografia marelui arhitect Octav Doicescu (1902–1981), coordonatorul acestui proiect, apoi ale arhitecților Dimitrie Nicolae Cucu (1907–1994) și Paraschiva Iubu (1920–2011). De asemenea, este prezentată biografia coordonatorilor colectivelor de rezistență, respectiv inginerul Garabet Aznavorian (1920–2004) și de instalații, respectiv inginerul Anghel Stavrescu (1899–1980).

Sintetizând, volumul *Istoria clădirii Operei Române din București*, elaborat de domnul Nicolae Șt. Noica, membru de onoare al Academiei Române și important specialist în domeniul istoriei tehnicii construcțiilor din România, reprezintă o contribuție importantă în cercetarea și prezentarea unor construcții ale Bucureștiului, reprezentative istoric, artistic și tehnic, încadrate, în prezent, ca monumente istorice de arhitectură. Cartea are o valoare certă, are un caracter social și istoric real, este bine structurată din punct de vedere compozițional, are o prezentare grafică de excepție și îndeamnă la o lectură plăcută, fiind, realmente, captivantă. Se apreciază că, multe din ineditele și valoroasele informații ce se regăsesc în cuprinsul cărții vor fi apreciate de toate categoriile de cititori și, totodată, vor întregi, cultura generală și tehnică, atât de necesară, a tinerilor absolvenți de specialitate din perioada contemporană.

VALENTIN-STELIAN BĂDESCU: O ISTORIE ALTERNATIVĂ A BOTENILOR MUSCELULUI

Florin Cristian GHEORGHE¹

fcg2606@yahoo.com

ABSTRACT: Although the title suggests a monographic work, the book is more than that. Its pages bear witness to the customs and deeds of Romanian villages and, at the same time, recall the high ideal and the constant struggle of the villagers carried in those politically and socially turbulent times. I am completely surprised and delighted by Professor Valentin-Stelian Bădescu's work. Although he did not graduate from a historical or social higher education institution, he has achieved great things in the field of Romanian sociology and history in his mature years. Through his work, he ranks among the well-known authors of monographs, each of whom has made special contributions to this field of social life.

KEYWORDS: monograph, Boteni, Muscel, decadence, contemporary Romanian village, villagers.

Avocatul, universitarul și colonelul Valentin – Stelian Bădescu mi-a oferit de curând lucrarea *O istorie alternativă a Botenilor Muscelului*, apărută recent la Editura Sui Generis. Deși titlul enunță o lucrare cu caracter monografic, cartea este mai mult decât atât. Filele ei dau mărturie despre rânduielile și făptuirile satelor românești și, în același timp, sunt amintite idealul înalt și lupta permanentă pe care oamenii satelor le-au purtat în acele vremuri atât de tulburi din punct de vedere politic și social. Sunt întru totul surprins și încântat de preocuparea profesorului Valentin Bădescu! Cu toate că formarea sa universitară nu s-a desăvârșit în una dintre instituțiile de învățământ superior istoric ori social, domnia sa dovedește, la vârsta deplinei maturități, adevărate împliniri în domeniul sociologiei și al istoriei României. Prin preocupările sale, se înscrie printre autorii de

¹ Prof. univ. dr., președintele Asociației Europene a Cadrelor Didactice, Filiala România, editor al revistei „Cugetarea europeană”.